

TEGNAP ÉJJEL

Tegnap éjjel átkeltem a sötét Styxen
- fűszeres illatok, mákonyos boldogság
szélvihara döntött az éjbe,
lelkem átröpült a vérző égen,
s tehetetlen kődarabként zuhant a csöndességbe.

Ha ott lettél volna velem a másik oldalon
- hól vérré változik a bor, s a szemek
a halál üveges tekintetével néznek,
hajaddal törölnéd le lábamról sötét bánatom,
s megtennél mindent, amire kérlek.

HAGY NYUGODJON...

Ősz van. Eső mossa az éjféli utcákat,
egymagam ülök a füstös szobában,
s szótlán közönnyel poharam forgatom.

Kint a félelem oson faltól-falig,
itt bent a Halál ül az asztalomhoz,
s borozgat velem hajnalig.

Nem kérdezzük egymástól semmit,
ismerjük a titkokat már régen,
poharunkat szájával lefelé az asztalra tesszük:
Hagy nyugodjon békében kihült emberségem!